

OSOLIĆ (11) *vb pf*

Oba o jasne.

inf osolić (2). \diamond *praet 3 sg f* osoliła (1). \diamond *imp 2 sg* osól (2); -ó- (1), -(o)- (1). \diamond *con 3 pl m pers* by osolili (1). \diamond *part praet act* osoliwszy (5).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

Dodać soli, przyprawić solą; salsare Calag; aspergere a. superspargere sale aliquid, salire Cn (11) : á ofoliwzi dać fie dobry trunek napić tego wina FalZioł I 56c, I 98b, III 18d; á to ma ná noc pić trochę ofoliwzy SienLek 107v, 110; Saltzen. Ofolić. Salsare. Calag 402b.

osolić co (3): GlabGad Iv; náfkrobże rzodkwie á ofól ią SienLek 133v, 47. Cf osolić co komu.

osolić co komu (1): Iáko Białobocki gdy mu kediś niewiáftá iego zbytnie potráwę ofoliłá pytał iey. Miła fioftro áboś tego nie foliłá GórnDworz R3.

W charakterystycznych połączeniach: osolić dobrze (2), trochę (2), zbytnie.

Przen: Drogo zapłacić; grandi pecunia a. immenso mercari, magno a. plurimo vendere Cn [co komu] (1) : á ci ná ktoreby to należało/ nie tychby fędziámi czynili/ ktoreby do tego godnemi być rozumieli/ ále tych/ ktorymby ábo życzyli/ ábo ktorziby iym to dobrze ofolili [a quibus maxime ambitu essent] ModrzBaz 93v.

Formacje współrdzenne cf SOLIĆ.

Cf OSOLENIE, OSOLONY